

Afgørelser – Reg. nr.: 01900.00

Fredningen vedrører: Lille Sverige - Ophævet

Domme

Taksationskommissionen

Naturklagenævnet

Overfredningsnævnet 17-03-1953

Fredningsnævnet 27-08-1952

Kendelser

Deklarationer

FREDNINGSNÆVNET >

IKKE FREDET
INDHOLDSFORTEGNELSE

- Kendelse af 17/3 1953 [ofn-1112/52] om
ophævelse af
- kendelse af 27/8 1952 [nævn] om fredning

219 HILLERØD KOMMUNE

1514 II NV

MATRIKELFORTEGNELSE

(ajour pr. 27/8 1952)

~~Fredningen~~ omfatter (helt eller delvis) følgende
matrikelnumre:

3^m, 5^b, 5^d, 8^d, 8^f, 8ⁱ, 9^d, 9ⁱ, 10^b, 10^c, 10^m

Hammersholt By, Nr. Herlev

Gældende matrikulært kortbilag: $\frac{1}{1}$

Se også REG. NR.:

CITERET I OG

OPHÆVET V/ OFN K. AF 17/3 1953

27/1
18-52K E N D E L S E

afsagt den 27. august 1952

af naturfredningsnævnet for Frederiksborg amt.

I skrivelse af 20. juni 1951 henledte Naturfredningsraadet nævnets opmærksomhed paa den særdeles skæmmende bebyggelse af skure, der findes i Skovbrynet ved Store Dyrehave paa det sted (ved Hillerød-Lillerød sognevej), der fra gammel tid benævnes "Lille Sverige".

Nævnet, som ofte - med stor beklagelse - har haft lejlighed til at iagttage disse skure, der i usædvanlig grad er skæmmende for det nævnte skovbryn, der ligger ved alfar vej paa et meget befærdet sted, tilmed saa koncentreret som næppe noget andet sted i landet, har dog - af økonomiske grunde - næret nogen betænkelighed ved gennem en fredningssag at søge disse skure, der er opført før de nu gældende regler om skovbrynsgrænsen, fjernet.

Naar imidlertid en saa betydningsfuld, og fredningsmæssigt set saa værdifuld, institution som Naturfredningsraadet aabenlyst sluttede sig til nævnets heumelige ønsker, maatte nævnet - naturligvis - anse det som paakrævet nærmere at undersøge mulighederne for en landskabelig værdifuld og økonomisk forsvarlig ordning.

Herom underrettede man - efter stedfundne, nærmere undersøgelser - d. 10/8 1951 Naturfredningsraadet, som den 20/12 1951 udtalte sin uforbeholdne tilslutning til tanken om gennem en fredningssag at faa samtlige udhuse og skure mellem skoven og vejen fjernet, subsidiært anbragt paa den anden side af vejen.

Under de derefter stedfundne forhandlinger har nævnet mødt stor velvilje og forstaaelse baade fra lodsejernes, skovvæsenets og sogneraadets side, jfr. herom nærmere nedenfor.

OVERFREDNINGSNÆVNET >

17/3-1953

U D S K R I F T

af

OVERFREDNINGSNÆVNETS KENDELSESPROTOKOL.

År 1953, den 17. marts, afsagde overfredningsnævnet på grundlag af mundtlig og skriftlig votering følgende

k e n d e l s e

i sagen nr. 1112/52 vedrørende en bebyggelse i "Lille Sverige", Hammersholt, ved Store Dyrehaves skovbryn.

I den af fredningsnævnet for Frederiksborg amt den 27. august 1952 afsagte kendelse hedder det:

"I skrivelse af 20. juni 1951 henledte naturfredningsrådet nævnets opmærksomhed på den særdeles skæmmende bebyggelse af skure, der findes i Skovbrynet ved Store Dyrehave på det sted (ved Hillerød-Lillerød sognevej), der fra gammel tid benævnes "Lille Sverige".

Nævnet, som ofte - med stor beklagelse - har haft lejlighed til at iagttage disse skure, der i usædvanlig grad er skæmmende for det nævnte skovbryn, der ligger ved alfar vej på et meget befærdet sted, tilmed så koncentreret som næppe noget andet sted i landet, har dog - af økonomiske grunde - næret nogen betenkelighed ved gennem en fredningssag at søge disse skure, der er opført før de nu gældende regler om skovbrynsgrænsen, fjernet.

Når imidlertid en så betydningsfuld og fredningsmæssigt set så værdifuld institution som naturfredningsrådet åbenlyst sluttede sig til nævnets hemmelige ønsker, måtte nævnet - naturligvis - anse det som påkrævet nærmere at undersøge mulighederne for en landskabelig værdifuld og økonomisk forsvarlig ordning.

Herom underrettede man - efter stedfundne nærmere undersøgelser - d. 10/8 1951 naturfredningsrådet, som den 20/12 1951 udtalte sin uforbeholdne tilslutning til tanken om gennem en fredningssag at få samtlige udhuse og skure mellem skoven og vejen fjernet, subsidiært anbragt på den anden side af vejen.

Under de derefter stedfundne forhandlinger har nævnet mødt stor velvilje og forståelse både fra lodsejernes, skovvæsenets og sognerådets side, jfr. herom nærmere nedenfor.

Sagen drejer sig (i retning syd-nord) om følgende arealer af

Hammersholt by, N. Herlev sogn:

- 1) Matr. nr. 5d, tilhørende vognmand Olaf Hansen. Arealet er ubebygget.
- 2) Matr. nr. 8f, tilhørende arbejdsmand Carl Seidler, på hvilket areal der ligger et meget skæmmende cementudhus med tegltag.
- 3) Matr. nr. 10c, tilhørende købmand L. P. Andersen. Arealet er ubebygget.
- 4) Matr. nr. 9i, tilhørende fodermester N. Peter Larsen. På arealet findes et stort træskur.
- 5) Matr. nr. 3m, tilhørende købmand L. P. Andersen. På arealet findes to træskure.
- 6) Matr. nr. 5b, tilhørende gartner Alfred Wagner. Arealet er ubebygget.
- 7) Matr. nr. 8d, tilhørende Niels Morten Sørensen. Arealet er ubebygget.
- 8) Matr. nr. 10m, tilhørende skovløber M. Oluf Mortensen. Arealet er - jfr. herom nærmere nedenfor - ubebygget.
- 9) Matr. nr. 9d, tilhørende snedker Hans Aage Petersen. Arealet er ubebygget.
- 10) Matr. nr. 8i, tilhørende arbejdsmand Olav S. V. Olsen. På arealet findes et cementskur.
- 11) Matr. nr. 10b, tilhørende arbejdsmand Aksel A. V. Nielsen. På arealet findes et træskur.

For fjernelse af skurene har ejerne forlangt følgende erstatninger:

Carl Seidler	(nr. 2)	2000 kr.
N. Peter Larsen	(nr. 4)	1500 "
L. P. Andersen	(nr. 5)	1500 "
Olav Olsen	(nr. 10)	2000 "
Aksel Nielsen	(nr. 11)	1000 "

Nævnet finder disse beløb rimelige under hensyn til, at der ikke blot er tale om at nedrive skurene, men også om at genopføre dem på den anden side af vejen, hvorved bemærkes, at ejerne kun har givet deres tilslutning til ordningen på betingelse af, at de får tilladelse til - trods skovgrænsen - at opføre skure (udhuse) på den anden side af vejen, hvilken betingelse nævnet har tiltrådt.

Med hensyn til de nu ubebyggede arealer har N. Herlev kommune tilbudt at renholde og tilså området mellem vejen og skovgården,

hvilket tilbud også omfatter de arealer, der efter skurenes nedrivning bliver ubebyggede.

Nævnet påskønner meget dette (betingelsesvis, jfr. herom nedenfor) tilbud og vil herefter - uanset at fredningens gennemførelse i nogen grad er et spørgsmål af lokal interesse - anse det som rigtigst ikke at pålægge kommunen at deltage i udredelsen af erstatningerne.

Forstvæsenet har fremsat ønske om, at kommunen tillige skulle påtage sig vedligeholdelsen af stengærdet i skovbrynet, hvad sognerådet imidlertid ikke har kunnet tiltræde.

Nævnet finder dog ingen anledning til at uddybe dette spørgsmål nærmere, da begge parter er interesserede i, at gærdet ikke forfalder, og da spørgsmålet, økonomisk set, er af meget ringe betydning.

Til det af Nørre Herlev kommune foran nævnte tilbud er knyttet den betingelse, at der uden udgift for sognerådet anbringes en låge ind til skoven.

Forstvæsenet - som ellers for slige låger forlanger et vederlag af 300 kr. årlig - har for at yde sit bidrag til fredningen tiltrådt denne betingelse, hvad nævnet ligeledes påskønner.

Med hensyn til de ubebyggede arealers anvendelse og erstatning for fredningsservitutten bemærkes følgende:

Lodsejerne har ønsket at bevare retten til på arealerne mellem skoven og landevejen at opstable vinterbrændsel.

Nævnet mener at kunne tiltræde dette - dog kun for så vidt angår perioderne fra ca. 1. marts til 1. maj.

Herefter har nævnet tilbudt disse lodsejere (d.v.s. de lodsejere, der efter det foran anførte ikke får erstatning) en erstatning på 100 kr. hver. Ejerne anser i og for sig denne erstatning som værende for ringe, da fredningsservitutten i det væsentligste gør deres arealer verdiløse. Da nævnet imidlertid har fastholdt sit synspunkt under hensyn til, at arealernes eneste værdi netop ligger deri, at de kan tjene som oplagspladser, er der ikke fremført egentlige indsigelser, bortset fra skovløber Oluf Mortensen.

Om ham gælder det, at nævnet, da fredningssagen blev rejst, konstaterede, at han uden fornøden tilladelse - på den anden side af vejen - havde opført et hus.

Nævnet forlangte herefter d. 3/9 1951 - som betingelse for at godkende hans hus - at han i løbet af 2 mdr. skulle fjerne sit ved skovbrynet liggende træhus med hønsegård, hvilket krav han opfyldte.

Han føler sig nu brøstholden over at skulle være den eneste, der ikke får erstatning for fjernelse af sit skov-skur.

Hertil vil nævnet bemærke: selvom skovløber Mortensen ikke juridisk set har et gyldigt erstatningskrav, har han - rent moralsk- et sådant. Det må nemlig anses som utvivlsomt, at han, dersom han havde ansøgt om byggetilladelse (hvad han ganske sikkert ikke har vist, at han skulde), ville have fået denne, da det drejer sig om et smukt og tiltalende hus.

Nævnet vil herefter fastsætte erstatningen til 400 kr.

Endelig bemærkes, at samtlige lodsejere - hvad nævnet i høj grad kan tiltræde- lægger vægt på, at de foran nævnte foranstaltninger tilendebringes senest d. 1. maj 1953.

De tilføjer derfor, at det for deres tilslutning til fredningsplanen er - om ikke just en betingelse, så dog en meget afgørende forudsætning - at de - for at iværksætte de krævede foranstaltninger - får definitiv oplysning (altså fra overfredningsnævnet) d. 1. oktbr. 1952 og ialtfald i første halvdel af oktbr. 1952.

Da nævnet efter alt det foreliggende må anse fredningen ikke blot som værdifuld, men tilmed som værdifuld i usædvanlig grad, fordi den drejer sig om at fjerne hæslige ting fra et naturskønt, af mange elsket og beferdet område, vil fredningen være at gennemføre som nærmere nedenfor bestemt."

Konklusionen er sålydende:

"De på følgende matr. nr. af Hammersholt by, N. Herlev sogn: nr. 8f(Carl Seidler), nr. 9i(N. Peter Barsen), nr. 3m(L.P. Andersen), nr. 8i(Olav Olsen) samt nr. 10b(Aksel Nielsen) værende skure (udhuse) skal fjernes senest den 1. maj 1953.

Det tillades de pågældende ejere at anbringe skure (udhuse) på den anden side af vejen (Hillerød-Lillerød sognevej).

M.h.t. hele arealet mellem landevejen og St. Dyrehaveskov, hvilket - foruden de foran nævnte matr. nr. af Hammersholt - vil sige følgende matr. numre s.st.: nr. 5d(Olaf Hansen), 10c(L.P. Andersen), 5b(Alfred Wagner), 8d(Niels Morten Sørensen), 10m(Oluf Mortensen) og 9d(Hans Aage Petersen) gælder følgende:

Det er - foruden det af loven følgende forbud mod bebyggelse-forbudt at foretage afgravning eller opfyldning af det naturlige jordsmon, at henkaste affald o. lign. derpå, at benytte arealet til telt-slagning el. lign. samt at foretage nogen form for beplantning.

Dog skal det være ejerne tilladt i tiden fra ca. 1. marts til 1. maj at anbringe vinterbrændsel til eget brug på arealerne.

Det påhviler Nørre Herlev kommune til enhver tid at renholde og tilså det forannevnte areal.

Det påhviler derhos forstvæsenet uden vederlag at anbringe en låge ind til St. Dyrehaveskov på det sted, som forstvæsenet og sognerådet - evt. med nævnet som opmand - måtte kunne ønske om.

Hvis forstvæsenet for at forhindre hævsrettigheder (hvad nævnet for sit vedkommende anser som overflødig) måtte ønske oprettet en særlig "lågekontrakt", bør sognerådet tiltræde dette, idet nævnet også i så henseende vil afgøre eventuelle stridigheder om kontraktens indhold.

Hvis stengærdet langs skovbrynet imod nævnets forventning ikke skulle blive tilbørligt vedligeholdt, forbeholder nævnet sig at afsige særlig kendelse herom.

Som erstatning tillægges der ejerne følgende beløb:

1) Vognmand Olaf Hansen	100 kr.
2) Arbejdsmand Carl Seidler	2000 "
3) Købmand L. P. Andersen	1600 "
4) Fodermester N. Peter Larsen	1500 "
5) Gartner Alfred Wagner	100 "
6) Niels Morten Sørensen	100 "
7) Skovløber N. Oluf Mortensen	400 "
8) Snedker Hans Aage Petersen	100 "
9) Arbejdsmand Olav S. V. Olsen	2000 "
10) Arbejdsmand Aksel A. V. Nielsen	1000 "

Af det samlede erstatningsbeløb 8900 kr. udredes halvdelen af statskassen og halvdelen af Frederiksborg amt.

Kendelsen vil være at tinglyse som servitutstiftende på de i konklusionen nævnte matr. numre af Hammersholt by, N. Herlev sogn.

Påtaleret har fredningsnævnet for Frederiksborg amt, naturfredningsrådet og N. Herlev kommune hver for sig eller i forening."

Sagen er i henhold til naturfredningslovens § 19, 3. stk., forelagt overfredningsnævnet, som den 13. oktober 1952 har besigtiget de pågældende arealer.

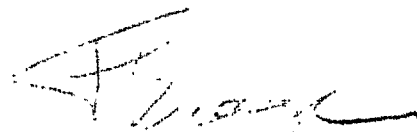
Overfredningsnævnet finder ikke, at de ved fredningskendelsen fastsatte erstatninger er for højt ansat, men mener, at fjernelsen af de omhandlede bygninger og skure ikke er af en så væsentlig fredningsmæssig betydning, at det er forsvarligt at pålægge det offentlige at

udrede et beløb af 8.900 kr. for fjernelsen. Kendelsen vil følgelig ikke kunne stadfæstes.

T h i b e s t e m m e s :

Den af fredningsnævnet for Frederiksborg amt den 27. august 1952 afsagte kendelse vedrørende arealer i "Lille Sverige" ved Store Dyrehave i Hammersholt opheves.

Udskriftens rigtighed
bekræftes.

F. Gråge
overfredningsnævnets sekretar